

இனிமையான குழந்தைகளே! பாபா தினந்தோறும் கற்றுத் தரும் இந்தப் படிப்பை ஒருபோதும் தவறவிடக் கூடாது. இந்தப் படிப்பினால் தான் உளுக்குள் இருக்கும் சந்தேகம் விலகும்.

கேள்வி : பாபாவின் மனதை வெல்வதற்கான யுக்தி எது?

பதில் : பாபாவின் மனதை வெல்ல வேண்டுமானால் சங்கமயுகம் உள்ளவரை பாபாவிடமிருந்து எதையும் மறைக்காதீர்கள். உங்கள் குணநலன்களின் மீது கவனம் வைப்புகள். ஏதேனும் பாவகர்மங்கள் நேர்ந்து விட்டால் அவினாசி சர்ஜன் பாபாவிடம் சொல்லி விடுங்கள். அப்போது இலேசாகி விடுவீர்கள். பாபா என்ன கல்வி கற்றுத் தருகிறாரோ, அதுவே அவருடைய தயை, கிருபை மற்றும் ஆசீர்வாதம் ஆகும். ஆகவே பாபாவிடம் தயை மற்றும் கிருபையை வேண்டுவதற்குப் பதிலாக தன் மீதே கிருபை செய்யுங்கள். இதுபோல் புருஷார்த்தம் செய்து பாபாவின் மனதை வெல்லுங்கள்.

ஓம் சாந்தி. இப்போது ஆன்மீகக் குழந்தைகள் புது உலகத்தில் சுகம் உள்ளது என்பதை அறிவார்கள். பழைய உலகத்தில் துக்கம் உள்ளது துக்கத்தின் போது அனைவரும் துக்கத்தில் வந்து விடுகிறார்கள், சுகம் வரும்போது அனைவரும் சுகத்தில் வந்து விடுகிறார்கள். சுகத்தின் உலகத்தில் துக்கத்தின் பெயர்-அடையாளம் இல்லை. பிறகு எங்கே துக்கம் உள்ளதோ அங்கே சுகத்தின் பெயர்-அடையாளம் இருப்பதில்லை. எங்கே பாவம் உள்ளதோ அங்கே புண்ணியத்தின் பெயர்-அடையாளம் இருக்காது. எங்கே புண்ணியம் உள்ளதோ அங்கே பாவத்தின் பெயர் அடையாளம் இருக்காது. அது எந்த இடம்? ஒன்று சத்யுகம். இன்னொன்று கலியுகம். இதுவோ குழந்தைகளின் புத்தியில் நிச்சயம் இருக்கவே செய்யும். இப்போது துக்கத்தின் சமயம் முடிவடைகின்றது, சத்யுகத்திற்கான ஏற்பாடுகள் ஆகிக் கொண்டிருக்கின்றன. நாம் இப்போது இந்தப் பதீத் சீ சீ (தூய்மையற்ற மோசமான) உலகத்தில் இருந்து அப்பால் சத்யுகத்திற்கு, அதாவது இராம ராஜ்யத்திற்குச் சென்று கொண்டிருக்கிறோம். புதிய உலகத்தில் உள்ளது சுகம். பழைய உலகத்தில் உள்ளது துக்கம். இப்படியல்ல - யார் சுகம் கொடுக்கிறாரோ அவரே சுகமும் கொடுக்கிறார் என்பதில்லை. சுகத்தை பாபா கொடுக்கிறார். துக்கத்தை மாயா இராவணன் கொடுக்கிறான். அந்த விரோதியின் உருவ பொம்மையை ஒவ்வொரு வருடமும் எரிக்கின்றனர். துக்கம் கொடுப்பவர் எப்போதும் எரிக்கப்படுகிறார். குழந்தைகள் அறிவார்கள், அவனுடைய ராஜ்யம் முடிவடைகின்றது என்றால் பிறகு சதா காலத்துக்கும் முடிந்து போகின்றது. 5 விகாரங்கள் தான் அனைவருக்கும் முதலிலிருந்து கடைசி வரை துக்கம் கொடுத்தே வந்திருக்கின்றன. நீங்கள் இங்கே அமர்ந்திருக்கிறீர்கள் என்றாலும் கூட உங்கள் புத்தியில் இது தான் இருக்க வேண்டும் - நாம் பாபாவிடம் செல்ல வேண்டும். இராவணனையோ நீங்கள் தந்தை என சொல்ல மாட்டீர்கள். எப்போதாவது கேட்டிருக்கிறீர்களா - இராவணனை யாராவது பரமபிதா பரமாத்மா என்று சொல்கிறீர்களா? ஒருபோதும் இல்லை. அநேகர் நினைக்கின்றனர், இலங்கையில் இராவணன் இருந்தான் என்று. பாபா சொல்கிறார், இந்த முழு உலகமுமே இலங்கை தான். சொல்கிறார்கள், வாஸ்கோடகாமா கப்பல் அல்லது படகில் சுற்றி வந்தார் என்று. அவர் சுற்றி வந்த சமயத்தில் ஆகாய விமானம் முதலியவை இருந்ததில்லை. ரயிலும் கூட நீராவியில் இயங்கியது. மின்சாரம் வேறு பொருள். இப்போது பாபா சொல்கிறார், உலகமோ ஒன்று தான். புதியதிலிருந்து பழையதாக, பழையதிலிருந்து புதியதாக ஆகின்றது. இதுபோல் சொல்ல வேண்டியதில்லை - ஸ்தாபனை, பாலனை, வினாசம் என்று. அப்படியல்ல. முதலில் ஸ்தாபனை, பிறகு வினாசம், அதன் பிறகு பாலனை - இதுவே சரியான வார்த்தையாகும். அதன் பிறகு இராவணனின் பாலனை ஆரம்பமாகின்றது. அது பொய்யாக, விகாரியாக, பதீத்தாக (அழுக்காக) ஆக்கக் கூடிய பாலனை. இதன் மூலம் அனைவரும் துக்கமடைகிறார்கள். தந்தையோ ஒருபோதும் யாருக்கும் துக்கம் கொடுப்பதில்லை. இங்கோ தமோபிரதானமாக ஆன காரணத்தால் தந்தையை சர்வவியாபி என்று கூறி விடுகிறார்கள். பாருங்கள் என்னவாக ஆகிவிட்டார்கள்! இவையெல்லாம் குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு போகும் போதும், வரும் போதும் புத்தியில் இருக்க வேண்டும். இது மிகவும் சலபமானது தான். அல்லா பற்றிய விஷயம் தான். முஸ்லீம்களும் கூடச் சொல்கிறார்கள் - எழுந்து அல்லாவை நினைவு செய்யுங்கள். அவர்களும் அதிகாலையில் எழுகிறார்கள். நீங்கள் சொல்வீர்கள், தந்தையை நினைவு செய்யுங்கள் என்று. பாபா என்ற சொல் மிக இனிமையானது. அல்லா என்று சொல்வதால் ஆஸ்தி நினைவுக்கு வராது. பாபா என்று சொல்லும் போது ஆஸ்தி நினைவிற்கு வந்து விடுகின்றது. முஸ்லீம்கள் தந்தை என்று சொல்வதில்லை. அவர்கள்

02.12.2009

பிறகு அல்லா மியா என்கிறார்கள். மியா-பீபி (கணவன்-மனைவி). இந்த வார்த்தைகள் அனைத்தும் பாரதத்தில் உள்ளன. பரமபிதா பரமாத்மா என்று சொல்வதால் தான் சிவலிங்கம் நினைவுக்கு வருகின்றது. ஐரோப்பியர்கள் காட்ஃபாதர் என்று சொல்கிறார்கள். பாரதத்திலோ கல்லையும், மண்ணையும் கூட பகவான் என்று நினைக்கிறார்கள். சிவலிங்கமும் கல்லால் ஆனது. இந்தக் கல்லுக்குள் பகவான் அமர்ந்திருக்கிறார் என்று நினைக்கிறார்கள்.

பகவானை நினைவு செய்வார்களானால் கல் தான் முன்னால் வந்து நிற்கிறது. கல்லை பகவான் என்று நினைத்துப் பூஜை செய்கின்றனர். கல் எங்கிருந்து வருகிறது? மலைகளின் அருவிகளில் உருண்டு விழுந்து-விழுந்து உருண்டையாக, வழுவழப்பாக ஆகிவிடுகின்றது. பிறகு இயற்கையின் அடையாளமாகவும் ஆகிவிடுகின்றது. தேவி-தேவதைகளின் மூர்த்தி இதுபோல் இருப்பதில்லை. கல்லை வெட்டி-வெட்டி காது, வாய், மூக்கு, கண் முதலியவற்றை எவ்வளவு அழகாக உருவாக்குகிறார்கள்! செலவு அதிகம் செய்கிறார்கள். சிவபாபாவின் மூர்த்திக்காக எந்த ஒரு செலவு முதலியவற்றின் விஷயமும் இல்லை. இப்போது குழந்தைகளாகிய நீங்கள் அறிவீர்கள், மீண்டும் தேவி-தேவதைகளாக சைதன்யத்தில் நாமே ஆகிக்கொண்டிருக்கிறோம். சைதன்யத்தில் நாம் இருக்கும் போது பூஜை முதலியன நடைபெறுவது. எப்போது கல் புத்தியாக ஆகிறார்களோ அப்போது கல்லுக்குப் பூஜை செய்கிறார்கள். சைதன்யமாக இருந்தால் பூஜைக்குரியவர். பிறகு பூஜாரி ஆகிவிடுகின்றனர். அங்கே எந்த ஒரு பூஜாரியும் இல்லை. கல்லால் ஆன மூர்த்தியும் இல்லை. அது தேவையே இல்லை. யார் சைதன்யமாக இருந்தார்களோ, அவர்களின் அடையாள நினைவுச் சின்னத்திற்காகக் கல்லால் செய்ததை வைக்கின்றனர். இப்போது இந்த தேவதைகளின் கதை பற்றி உங்களுக்குத் தெரியும், அதாவது இந்த தேவதைகளின் வாழ்க்கை வரலாறு என்னவாக இருந்தது? மீண்டும் அதுவே திரும்பவும் நடைபெறுகின்றது. முன்பு இந்த ஞானக்கண் இருக்கவில்லை. அப்போது கல் புத்தியுள்ளவர்களாக இருந்தீர்கள். இப்போது பாபா மூலம் என்ன ஞானம் கிடைத்துள்ளதோ, அந்த ஞானம் ஒன்று தான். ஆனால் அதைப் பெற்றுக் கொள்பவர்கள் வரிசைக்கிரமமாக உள்ளனர்.

உங்களது ருத்ரமாலையும் இந்த தாரணை அனுசாரம் தான் உருவாகின்றது. ஒன்று ருத்ரமாலை. இன்னொன்று ருண்டமாலை. ஒன்று சகோதரர்களுடையது, இன்னொன்று சகோதர-சகோதரிகளுடையது. இதுவோ புத்தியில் வருகின்றது - நாம் ஆத்மாக்கள் மிகச்சிறிய பிந்தி போல் இருக்கிறோம். பாடலும் உள்ளது - புருவமத்தியில் விசித்திர நட்சத்திரம் ஜொலிக்கின்றது. இப்போது நீங்கள் புரிந்து கொண்டிருக்கிறீர்கள், நாம் ஆத்மா சைதன்யமானவர்கள், ஒரு சிறிய நட்சத்திரம் போன்றவர்கள். பிறகு கர்ப்பத்தில் வரும்போது முதலில் எவ்வளவு சிறிய பிண்டம் உள்ளது! பிறகு எவ்வளவு பெரிதாக ஆகின்றது! அதே ஆத்மா தனது சரீரத்தின் மூலம் அவினாசி பாகத்தை நடித்துக் கொண்டே இருக்கிறது. இந்த சரீரத்தைத் தான் பிறகு அனைவரும் நினைவு செய்கிறார்கள். இந்த சரீரம் தான் நல்ல மற்றும் கெட்டதாக இருப்பதால் அனைவரையும் கவர்கின்றது. சத்யுகத்தில் இதுபோல் சொல்ல மாட்டார்கள்- ஆத்மா அபிமானி ஆகுங்கள், தன்னை ஆத்மாவாக உணருங்கள் என்று. இந்த ஞானம் உங்களுக்கு இப்போது தான் கிடைக்கின்றது. ஏனென்றால் நீங்கள் அறிவீர்கள், இப்போது ஆத்மா பதீத் ஆகிவிட்டுள்ளது. பதீத்தாக இருக்கின்ற காரணத்தால் அது செய்கிற காரியமெல்லாம் தலைகீழானதாக ஆகிவிடுகின்றது. பாபா நேரான காரியம் செய்ய வைக்கிறார். மாயா தலைகீழான காரியம் செய்விக்கின்றது. அனைத்தையும் விடத் தலைகீழான காரியம் தந்தையை சர்வவியாபி என்பது. ஆத்மா என்ன பாகம் நடிக்கின்றதோ அது அவினாசி. ஆத்மா எரிக்கப்படுவதில்லை. அதற்கோ பூஜை நடைபெறுகின்றது. சரீரம் எரிக்கப்படுகின்றது. ஆத்மா சரீரத்தை விட்டுவிட்டால் சரீரத்தை எரிக்கிறார்கள். ஆத்மா வேறொரு சரீரத்தில் பிரவேசமாகி விடுகின்றது. ஆத்மா இல்லாத சரீரத்தை இரண்டு-நான்கு நாட்கள் கூட வைத்திருக்க முடியாது. ஒரு சிலர், பிறகு சரீரத்தில் மருந்து முதலியவற்றைப் பயன்படுத்தி வைத்திருக்கவும் செய்கிறார்கள். ஆனால் என்ன பயன்? கிறிஸ்தவர்களின் சாது ஒருவர் சேவியர் - அவரது சரீரத்தை இப்போதும் வைத்திருப்பதாகச் சொல்கின்றனர். அவருக்குக் கோயில் போல உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. யாருக்கும் காட்டுவதில்லை. ஆனால் அவரது பாதங்களைக் காட்டுகின்றனர். யார் வந்து அந்தப் பாதத்தைத் தொட்டாலும் அவர்களுக்கு நோய் வராது என்கிறார்கள். பாதத்தைத் தொடுவதன் மூலம் நோயிலிருந்து விடுபட்டு விட்டார்கள் என்றால் அவரது கிருபை என்று நினைக்கிறார்கள். பாபா சொல்கிறார், பாவனையின் பலன் கிடைத்து விடுகின்றது. மற்றப்படி அப்படியே இருக்குமானால் ஏராளமான பேர் அங்கே செல்வார்கள் என்றால் அது திருவிழாவாக ஆகிவிடும். பாபாவும் இங்கே வந்திருக்கிறார். ஆனாலும் கூட அங்கு போல் ஏராளமானவர்கள் வருவதில்லை. ஏராளமான பேர் இருப்பதற்கு இங்கே இடமும் இல்லை. எப்போது

ஏராளமான பேர் வருவதற்கான சமயம் வருகின்றதோ அப்போது வினாசம் வந்து விடும். இதுவும் டிராமா, உருவாக்கப்பட்டதாகும். இதற்கு ஆரம்பமோ முடிவோ கிடையாது. ஆம், மரம் இற்றுக் கீழே விழும் நிலை வருகிறது, அதாவது தமோபிரதான் ஆகிவிடுகின்றது. அப்போது இந்த மரம் மாற்றத்தைப் பெறுகின்றது. எவ்வளவு எல்லையற்ற பெரிய மரமாக உள்ளது இது! யார் முதல் நம்பரில் செல்ல வேண்டுமோ, அவர்கள் முதலில் வருவார்கள். வரிசைக்கிரமமாக வருவார்கள் இல்லையா? சூரியவம்சிகள் அனைவரும் ஒரே நேரத்தில் வரமாட்டார்கள், சந்திரவம்சிகளும் அனைவரும் ஒன்றாக வரமாட்டார்கள். நம்பர்வாராக மாலையின் படி தான் வருவார்கள். பாகதாரிகள் (நடிகர்கள்) அனைவரும் ஒன்றாக எப்படி வருவார்கள்? விளையாட்டே கெட்டுப் போகும். இந்த விளையாட்டு மிகச் சரியாக உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. இதில் எந்த ஒரு வித்தியாசமும் இருக்க முடியாது.

இனிமையிலும் இனிமையான குழந்தைகள் இங்கே அமர்ந்திருக்கிறீர்கள் என்றால் புத்தியில் இது தான் நினைவிருக்க வேண்டும். மற்ற சத்சங்கங்களிலோ மற்ற-மற்ற விஷயங்கள் புத்தியில் வருகின்றன. இதுவோ ஒரே படிப்பு - இதில் உங்களுக்கு வருமானம் இருக்கின்றது. அந்த சாஸ்திரங்கள் முதலான வற்றைப் படிப்பதால் வருமானம் இருக்காது. ஆம், ஏதாவது குணங்கள் நல்லதாக இருக்கும். கிரந்தம் படிக்க அமர்கிறார்கள் என்றால் அனைவரும் நிர்விகாரியாக இருக்க மாட்டார்கள். பாபா சொல்கிறார் - இவ்வலகில் அனைவருமே பிரஷ்டாச்சாரத்தில் (விகாரத்தினால்) பிறப்பவர்கள். குழந்தைகளாகிய உங்களிடம் அநேகர் கேட்கிறார்கள் - அங்கே ஜென்மம் எப்படி ஏற்படும் என்று. நீங்கள் சொல்லுங்கள், அங்கோ 5 விகாரங்களே இருக்காது. யோகபலத்தினால் குழந்தைகள் பிறக்கும். முதலிலேயே சாட்சாத்காரம் ஆகும் - குழந்தை வரப்போகின்றது. அங்கே விகாரத்தின் விஷயம் கிடையாது. இங்கோ குழந்தைகளையும் கூட மாயா கீழே விழச்செய்து விடுகின்றது. சிலரோ பாபாவிடம் வந்து சொல்லவும் செய்கிறார்கள். சொல்லாமற்போனால் நூறு மடங்கு தண்டனை கிடைக்கும். பாபாவோ குழந்தைகள் அனைவருக்கும் சொல்கிறார் - எந்த ஒரு பாவ கர்மம் செய்தாலும் உடனே சொல்லிவிட வேண்டும். பாபா அவினாசி வைத்தியர் ஆவார். சர்ஜனிடம் சொல்வதால் நீங்கள் இலேசாகி விடுவீர்கள். சங்கமயுகம் உள்ளவரை பாபாவிடம் எதையும் மறைக்கக் கூடாது. யாராவது மறைப்பார்களானால் பாபாவின் மனதை வெல்ல முடியாது. எல்லாமே புருஷார்த்தத்தின் ஆதாரத்தில் தான் உள்ளது. பாடசாலைக்கு வரவே இல்லை என்றால் பண்புகள் எப்படி மேன்மையுறும்? இச்சமயம் அனைவருடைய பண்புகளும் கெட்டுப்போய் விட்டது. விகாரம் தான் முதல் நம்பர் தீய பண்பாகும். அதனால் பாபா சொல்கிறார் - குழந்தைகளே, காம விகாரம் உங்களது மகா எதிரியாகும். முன்பும் கூட இந்த கீதா ஞானம் கேட்ட போது எல்லா விஷயங்களும் பிடிபடவில்லை. இப்போது பாபா நேரடியாக கீதை சொல்கிறார். இப்போது பாபா குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு திவ்ய புத்தியைத் தந்துள்ளார். ஆகவே பக்தியின் பெயர் கேட்டாலே சிரிப்பு வருகின்றது - பக்தியில் நாம் என்னென்ன செய்து வந்தோம்! இப்போதோ பாபா கற்றுத் தருகிறார், இதில் தயை, கிருபை அல்லது ஆசீர்வாதத்தின் விஷயம் கிடையாது. தனக்குத் தானே தயை, கிருபை, ஆசீர்வாதமெல்லாம் செய்து கொள்ள வேண்டும். பாபாவோ ஒவ்வொரு குழந்தையையும் புருஷார்த்தம் செய்ய வைக்கிறார். ஒரு சிலரோ புருஷார்த்தம் செய்து பாபாவின் மனதை வெல்கிறார்கள். இன்னும் சிலரோ புருஷார்த்தம் செய்து-செய்து செத்துப் போகவும் செய்கிறார்கள். பாபாவோ ஒவ்வொரு குழந்தைக்கும் ஒரே மாதிரி தான் கற்றுத் தருகிறார். பிறகு சில சமயம் அத்தகைய ஆழமான விஷயங்கள் வெளிப்படுகின்றன, அதன் மூலம் பழைய சந்தேகமே விடுபட்டு விடுகிறது. பிறகு எழுந்து நின்று கொள்கின்றனர். அதனால் பாபாவின் படிப்பை ஒருபோதும் தவறவிடக் கூடாது. முக்கியமானது பாபாவின் நினைவு. தெய்வீக குணங்களையும் தாரணை செய்ய வேண்டும். யாராவது மோசமான பேச்சு ஏதாவது பேசினால் கேட்டும் கேளாதவர்களாக இருக்க வேண்டும். தீயதைக் கேட்காதீர்கள்..... உயர்ந்த பதவி அடைய வேண்டுமானால் மானம்-அவமானம், துக்கம்-சுகம், தோல்வி-வெற்றி அனைத்தையும் அவசியம் சகித்துக் கொள்ள வேண்டும். பாபா எவ்வளவு யுக்திகள் சொல்கிறார்! பிறகும் கூடக் குழந்தைகள் பாபா சொன்னதையும் கேட்டும் கேளாதவர்களாக ஆகிவிடுகிறார்கள். அத்தகையவர்கள் என்ன பதவி பெறுவார்கள்? பாபா சொல்கிறார், எதுவரை அசீரி ஆகவில்லையோ, அதுவரை மாயாவின் ஏதேனும் ஒரு காயம் பட்டுக் கொண்டே இருக்கும். பாபா சொல்வதைக் கேட்கவில்லை என்றால் பாபாவுக்கு அவமரியாதை செய்கின்றனர். பிறகும் கூட பாபா சொல்கிறார், குழந்தைகளே! சதா உயிருள்ளவர்களாக, விழிப்புள்ளவர்களாக இருங்கள், பாபாவை நினைவு செய்து உயர்ந்த பதவி அடையுங்கள். நல்லது.

02.12.2009

இனிமையிலும் இனிமையான தேடிக் கண்டெடுக்கப்பட்ட செல்லக் குழந்தைகளுக்கு தாயும் தந்தையுமாகிய பாப்தாதாவின் அன்பு நினைவு மற்றும் காலை வணக்கம். ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு ஆன்மீகத் தந்தையின் நமஸ்தே!

தாரணைக்கான முக்கிய சாரம் :

1. யாராவது தலைகீழான வார்த்தைகள் பேசினால் கேட்டும் கேளாதவர்களாக இருந்துவிட வேண்டும். தீயதைக் கேட்காதீர்கள்..... துக்கம்-சுகம், மான-அவமானம், அனைத்தையும் சகித்துக் கொள்ள வேண்டும்.
2. பாபா என்ன சொல்கிறாரோ அதை ஒருபோதும் கேட்டும் கேளாதவர்களாக இருந்துவிடக் கூடாது. மாயாவின் அடியிலிருந்து பாதுகாத்துக் கொள்வதற்கு அசரீரியாக இருப்பதற்கான அப்பியாசம் அவசியம் செய்ய வேண்டும்.

வரதானம் : சகித்துக் கொள்ளும் சக்தியின் தாரணை மூலம் சத்தியத்தாவைத் (உண்மை) தன்னுடையதாக ஆக்கிக் கொள்ளக்கூடிய சதா வெற்றிவீரர் ஆகுக.

இப்போதெல்லாம் உண்மையான மனிதர்கள் வாழ்க்கை நடத்துவதே கஷ்டம், பொய் பேசித் தான் ஆக வேண்டும் என்று உலகத்தினர் சொல்கின்றனர், அநேக பிராமண ஆத்மாக்களும் கூட நினைக்கின்றனர், சில இடங்களில் சாமர்த்தியமாக நடந்துகொள்ள வேண்டியுள்ளது. ஆனால் பிரம்மா பாபாவைப் பார்த்தீர்கள், சத்யத்தா (உண்மை) மற்றும் பவித்திரதாவுக்காக (தூய்மை) எவ்வளவு எதிர்ப்பு இருந்தது! பிறகும் கூட அவர் பயப்படவில்லை. சத்யதாவிற்காக சகிப்புத் தன்மை அவசியம். சகித்துக் கொள்ள வேண்டியுள்ளது, வளைந்து கொடுக்க வேண்டியுள்ளது, தோல்வியை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டியுள்ளது. ஆனால் அது தோல்வியல்ல, சதா காலத்துக்குமான வெற்றியாகும்.

சுலோகன் : மகிழ்ச்சியாக இருப்பது, பிறரை மகிழ்விப்பது -
இதுவே ஆசீர்வாதங்களைக் கொடுப்பதும் ஆசீர்வாதங்களைப் பெறுவதுமாகும்.